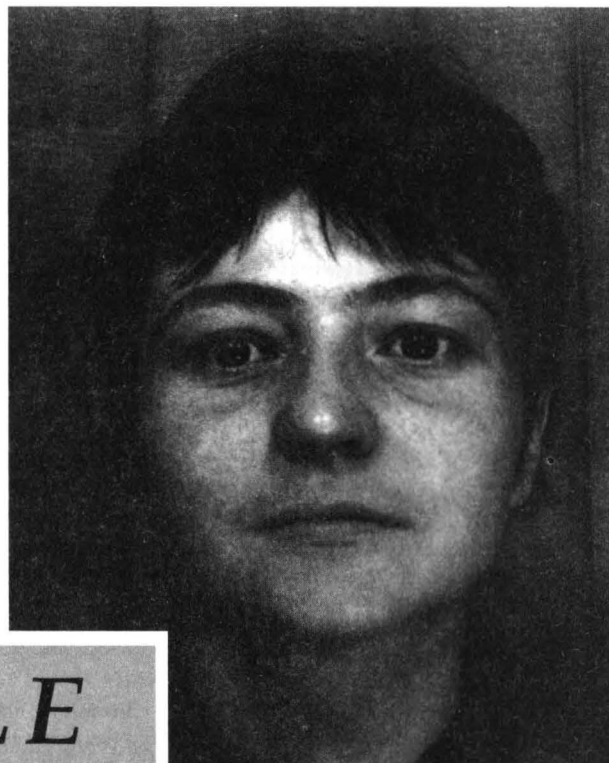

A. Grand

AVANSCENA

ALINA
CADARIU

PARADISURI ARTIFICIALE

PERSONAJE:

- REGELE NEGRU / GRĂDINARUL
- REGINA NEAGRĂ / REGHINA, soția lui
- PIONUL NEGRU / MIRA, fiica lor
- REGELE ALB / MISITUL
- CALUL ALB / POLITIȘTUL
- NEBUNUL ALB PE ALB
– MAX / Fratele lui Mix/
AJUTOR DE MISIT
- NEBUNUL ALB PE NEGRU
– MIX / PICTORUL
- METRONOMUL / PENDULA

DECOR:

Decorul e format dintr-un covor alb-negru, care la început arată ca o tablă de șah. Fiind format din fâșii, în actul II va deveni un covor în dungi alb-negre.

În actul I personajele sunt îmbrăcate în costume de mișcare negre, respectiv albe. Cei doi Nebuni poartă câte un capișon negru. În actul II pot apărea elemente de costum care să sugereze ceea ce sunt personajele.

Publicul poate fi așezat pe cele patru laturi ale pătratului sau numai pe trei dintre ele. Actorii pot rămâne în scenă tot timpul, indiferent dacă joacă sau nu, în funcție de dorința regizorului.

ACTUL I

În acest act personajele sunt pe jumătate mecanice.

SCENA 1

Poziția pe scenă a pieselor este următoarea: REGE ALB – E8, NEBUN ALB PE NEGRU – C7, PION NEGRU – B7, NEBUN ALB PE ALB – C6, CAL ALB – F3, REGE NEGRU – E1, REGINA NEAGRĂ – D1

Se observă că Regele negru este în șah din partea Calului alb. Pionul negru de la B7 e ghemuit, în genunchi, cu capul în mâini. Pe margine, câteva manechine dezarticulate care sugerează piesele ieșite din joc. Metronomul tace.

REGELE NEGRU (cătore Regină): Fă ceva!

REGINA NEAGRĂ: Există momente când trebuie și regii să se descurce singuri.

REGELE NEGRU: Te-am apărat până acuma! Nu mi-a mai rămas decât un soldat, și ăla vai de capul lui. Ești singura mea speranță. Fă ceva!

REGINA NEAGRĂ: Eu zic să te predai. Ești pierdut.

REGELE ALB: Are dreptate. Nu, Max? Suntem stăpâni pe situație.

MIX: Nu se știe niciodată.

REGELE ALB: Regina știe mai bine.

MAX: Lasă că a ta de-aia nu-i aici! Ea știa întotdeauna mai bine decât toți.

REGELE ALB: Ești sfetnicul meu, sau al lui?

MAX: Al tău, firește. Nu se vede?

REGELE ALB: Măcar atâta! Ce-i drept, trădarea e imposibilă.

MIX: Nu fi chiar atât de sigur.

CALUL ALB (tropăind pe loc): Hai! Lăsați pălăvrăgeala!

PIONUL NEGRU (ghemuit): De ce nu se sfârșește odată jocul ăsta de nebuni?

MAX: Sper că nu te referi la noi! (Cu o mișcare amenințătoare.) Mă!

PIONUL NEGRU: Nu-i rândul tău acum!

MAX: O să fie, o să fie!

CALUL ALB (tropăind din ce în ce mai agitat, către Regele negru): Mai ai un minut. (Se aude un metronom.)

REGELE NEGRU (cătore Regină): Nu ești bună de nimic! Mai bine te dădeam pe-un cal.

REGINA NEAGRĂ: Ești un incapabil! Judecă și tu măcar o dată cu propriul tău cap.

CALUL ALB: Dacă nu vrei, nu vrei! Mai ai 20 de secunde. Pe urmă...

REGELE NEGRU: Sunt gata! (Face un pas la F2. Metronomul se oprește.)

PIONUL NEGRU: Condamnat! Sunt condamnat!

MIX: Da' ce-ai crezut? Oricum erai.

MAX: Vezi c-a venit și rândul meu?

REGELE NEGRU (uitându-se în jur): Am scăpat! Am scăpat! (Cătore Regină.) Auzi, tu? Și fără tine!

REGELE ALB: Deocamdată. Nu te grăbi.

REGINA NEAGRĂ: Niciodată nu m-ai lăsat să fiu liberă, nu m-ai lăsat să fac ce vreau! Nu mi-ai dat voie să ies, să joc și eu! M-ai ținut închisă aici! Nu vezi ce puternică sunt? Sunt singurul tău sprijin, așa spuneai, de ce nu mă pui în valoare?

Ei bine, acum e prea târziu! Și oricum, ești terminat. Nu mai ai nici o șansă.

REGELE NEGRU: Asta-i trădare! Și lez-majestate! Afară cu ea!

REGELE ALB: Nu-i rândul tău! Și am zis că trădarea e imposibilă. Practic nu se poate trăda.

REGELE NEGRU: V-o fac cadou.

REGINA NEAGRĂ: Ai da orice, numai să-ți mai prelungești partida cu o mutare. Lașule!

REGELE NEGRU: Când cad eu se termină jocul, idioato! Și tu, o dată cu el. Eu sunt capul aici. Nu pricepi?

REGINA NEAGRĂ: Tu nu pricepi! Dacă mă sacrifici pe mine, nu te salvezi pe tine.

REGELE NEGRU: O vrei?

MAX: Nici n-ar fi o idee rea. Ne-o dai?

MIX: Taci și ia ce-i mai sigur. Nu dai vrabia din mână pe cioara de pe gard.

REGINA NEAGRĂ: Eu? Cioară? Rasistule!

CALUL ALB: Aș lua-o eu, dar tocmai mi-e imposibil.

MIX: Eu zic să ne ocupăm de Rege.

PIONUL NEGRU: Da, da! Ocupați-vă de Rege!

MAX: Fă-ți rugăciunea, că-ți vine rândul și ție!

REGELE NEGRU: Vă propun un târg: Regina pe Cal. Voi îmi dați Calul, eu vă dau Regina. Și-așa mi s-a acrit de ea. Face umbră pământului de pomană.

MAX

REGELE ALB

CALUL ALB

PIONUL NEGRU

} (deodată):
Da, da! De acord!
Nu!
Nu!
Da, da!

REGINA NEAGRĂ: Oricum, tot e mai bine decât lângă impotentul ăsta! Max! Ia uită-te la mine! Nu că-s frumoasă? Ții minte cum mă curtai tu înainte? Nu eram eu îndrăgostită de superbul tău cap negru? Uită-te, și-acum tot frumos a rămas. Minunatul tău cap negru! Oare asta nu e un semn că ar trebui să fim împreună? Că semănăm! Întotdeauna ai fost un pic negru, cât ești tu de alb! Vreau să fiu a ta! Scoate-mă tu din joc, dacă tot trebuie să se întâmple asta. Măcar mă elimină cel pe care l-am ales eu! (Aparte.) Și nici tu nu mai ai mult.

MIX: Max, nu te băga! N-o asculta, vino-ți în fire! Nu vezi că e un subterfugiu?

MAX: De când vânezi eu Regina asta! O vreau! (Trece la A4.) Gardă!

REGELE ALB

CALUL ALB

MIX

REGINA NEAGRĂ: Ha, ha, ha! Nebunule!

MAX: Stai! Nu! Am greșit! Mă duc înapoi! Nu-i valabil! Nu! Nuuuu. (Regina îl împinge pe margine. Max rămâne dezarticulat, ca un robot stricat.)

REGINA NEAGRĂ (la A4): În sfârșit! Liberă, în sfârșit! (Cătore Regele alb.) Și-acum, între noi!

REGELE NEGRU: Așa, așa! Bravo!

REGINA NEAGRĂ: Tu să taci!

REGELE ALB: Max! L-am pierdut pe Max!

MIX : A fost întotdeauna un afemeiat. Lasă regretele! Mai bine îngrijește-te de tine.

REGINA NEAGRĂ : Regina nu-i femeie!

MAX : Lasă că știi eu.

REGINA NEAGRĂ : Sunt periculoasă, nebulune! Pot să fac și ce nu poți face tu. Mă mișc cât vreau, cum vreau, pe unde vreau. Nu-s legată de o culoare, ca tine, nici de o direcție, ca Turnul, nu mă mișc șontăc-șontăc ca Regele, nici nu mă târâi ca pionii, ameninț și ucid în toate părțile!

CALUL ALB : Dar Cal alb tot nu poți fi!

MIX : Nu te-nfierbânta prea tare! (*Către Cal.*) Vezi că te paște o primejdie mai mare decât Regina!

REGINA NEAGRĂ : Cine-i mai mare decât mine?

REGELE NEGRU : Eu, dragă, eu.

REGINA NEAGRĂ : Tu? Fără mine nu însemni nimic!

REGELE NEGRU : Nu zău! Uite dovada, e-n fața ta: albă ca lumina zilei.

REGINA NEAGRĂ : Ță! Nu vezi ce s-a ales de el? Secundele i-s numărate. Ca oricărui Rege fără Regină. (*Metronom.*)

REGELE ALB : Asta s-o crezi tu! (*În șoaptă.*) Mix, ce să fac?

REGELE NEGRU : Predă-te. Nu vezi că nu mai ai nici o șansă?

REGELE ALB : Mix! Fă ceva!

MIX : Eu sunt pe negru. Îmi pare rău.

REGELE ALB : Te-am bănuțit întotdeauna de perversitate. Calule! Fă ceva!

CALUL ALB (*tropăind*) : Eu... nu pot.

REGELE ALB : Faceți ceva, pentru Dumnezeu, faceți ceva!

REGELE NEGRU : Gata! Ești terminat! Predă-te, să ne odihnim și noi puțin, că tare mă mai obosește jocul ăsta.

REGELE ALB : Nu, nu, am să mă descurc singur. Cum ai făcut și tu.

(*Face un pas la D8. Metronomul încetează.*)

MIX : Nu!

REGELE ALB : Taci! Nu te-a-ntrebat nimeni!

MIX : Din greșeală în greșeală! Ai să ne pierzi pe toți.

PIONUL NEGRU : Fiecare cu soarta lui. (*Se ridică.*) Garda moare, dar nu se predă! Țăta e un privilegiu regal.

MIX : Vorbește, numa', vorbește! Că ajungi tu pe mâna mea!

PIONUL NEGRU : Așa zicea și celălalt. Și unde-i? Nu-i!

REGINA NEAGRĂ : Temeți-vă de mine! Sunt liberă! Sunt puternică! Și am ucis!

REGELE NEGRU : Ce, mare lucru? Uită-te la mine! (*Rege negru la F3, Cal alb pe margine, dezarticulat.*)

REGELE ALB : Ce să mai fac acum? Am rămas singur cu un nebun. Și suntem amândoi pe negru. E-o prevestire, oare?

MIX : Tot o prevestire e și că ceilalți sunt toți pe alb.

REGELE ALB : E o-nșelătorie a sorții. Uite cum s-au schimbat toate! Și eram așa de sigur că o să câștigăm!

MIX : Ai fost trădat de Max!

REGELE ALB : Nu există trădare. Cum o să mă trădeze Max? N-ai văzut? L-a luat pe dinainte dorința și a căutat o pradă mai potrivită pentru el. Nu, nu-l pot acuza de trădare.

MIX : Greșeală fatală pentru toți! Nu s-a gândit decât la el, la glorie, la onoruri, la cât de important ar fi devenit dac-ar fi învins Regina. Asta e trădarea: să uiți de joc, de dragul amănuntelor.

REGELE ALB : A fost ademenit.

REGELE NEGRU : Și pe urmă, nu i-am făcut-o eu cadou?

REGINA NEAGRĂ : Ați subapreciat Regina! Pe mine nu m-a-ntrebat nimeni dacă vreau să fiu cadou sau nu. Asta n-ați mai prevăzut-o.

MIX : A fost orb!

REGELE ALB : Tu de ce nu l-ai împiedicat?

MIX : Am încercat, ai văzut, am făcut tot ce mi-a fost în putință. Dar, la urma urmelor, fiecare cu soarta lui. Și, de fapt, tu ești Regele.

REGELE ALB : Da' nu mă ascultă nimeni, nu vezi? Fiecare face ce vrea.

REGELE NEGRU : Cu mine e la fel! Nu-ți fă griji.

REGELE ALB : Ușor de zis! Nu vezi în ce hal am ajuns? Și-acuma ce să fac? Încotro s-o apuc? Sunt singur!

MIX : Ce tot îi dai atâta cu „singur, singur“? Mă ai pe mine! Am fost întotdeauna alături de tine, sfetnic de încredere, te-am ajutat să iei deciziile cele mai complicate, te-am distrat când ai vrut să te distrezi, și-am cântat, și-am adus dansatori, și-am spus povești. N-am scris eu glorioasa cronică a împărăției tale? Nu și-am pictat eu zeci de portrete? Nu și-am compus eu toate odele? Nu sunt eu cel mai apropiat, cel mai supus, cel mai iubitor?

REGELE ALB : Sfaturile tale erau cu două înțeleșuri, parabole, proverbe, povești! Cântecelul tale erau triste, cronică ta – o satiră la adresa conducătorului, portretele – niște lamentabile caricaturi, iar odele – îndemnuri ascunse la revoltă. Într-o lume a albului, tu ai fost întotdeauna pe negru.

MIX : Dacă așa am fost făcut!

REGELE ALB : Da. Nebunul sunt eu.

MIX : Nici chiar așa! Fiecare cu atribuțiile lui. Te rog! Vezi-ți de tronul tău!

REGELE ALB : S-a dus naibii! Nu vrei să schimbăm?

MIX : Asta nu se poate! Și nici nu vreau! Mă simț foarte bine nebun.

REGELE ALB : Habar n-am ce să fac acum! (*În șoaptă, lui Mix.*) N-ar fi bine să propunem o remiză?

REGINA NEAGRĂ : Nu accept! Totul sau nimic!

REGELE NEGRU : Ia vezi! Asta se discută între regi!

REGINA NEAGRĂ : Păi da, că tu, cât ești de prost, ai fi în stare să accepți.

REGELE ALB : Ce urechi bune au ăștia!

PIONUL NEGRU (*exasperat*) : Da' voi ați uitat de tot unde sunteți! Iar vorbiți întruna fără nici un rost.

REGINA NEAGRĂ : Chiar așa! Te predai sau nu? (*Metronomul.*)

REGELE ALB : Mix. Dă-te prins! E singura mea șansă.

MIX : Mai bine predă-te tu și să terminăm odată. Și-așa jocul va reîncepe și, poate, data viitoare câștigăm.

REGELE ALB : Da, dar de fiecare dată uităm partida dinainte. De unde știi eu că data viitoare o să fiu tot rege?

MIX : Fii cavaler, ai simțul onoarei! Nu mai are sens!

REGELE ALB : Nu! Nu pot să fac asta! Mai bine mut la-ntâmplare. Fie ce-o fi! (*Trece la E7.*)

PIONUL NEGRU : M-am săturat de vorbe! Fapte, fapte, la luptă! (*Trece la B8.*) Iată-mă! Sunt Regină! Păzea!

REGINA NEAGRĂ : Cine-a mai văzut prostia asta? Două Regine de aceeași culoare! Ai mutat magistrat! Ești ca și inexistent!

PIONUL NEGRU : Sunt Regină, orice-ai spune tu! Măcar mă retrag Regină, nu un pârlit! Am ajuns la capăt, la propriul meu capăt! Am făcut tot ce se putea face.

MIX : Dar degeaba! Nu te mai pot lăsa în joc.
 REGELE ALB : Mix! Oare pisica face conversație cu șoarecele înainte de a-l mânca?
 MIX : Vreau să știți ce-i în capul lui!
 REGELE ALB : Nimic! E de lemn. Ce poate fi în capul unui pion nesăbuit? Și, pe urmă, pionii nu contează.
 MIX : Ar fi putut să conteze. Dacă n-ar fi vrut neapărat să fie Regină și acum. S-ar fi putut mulțumi cu ceva mai puțin.
 REGELE NEGRU : Așa-i, un pion poate răsturna un joc întreg. Nu vreau riscuri! Mai bine fără el. Afară!
 MIX : Să nu-mi comanzi tu, bine? Uită-te la tine! Ai pierdut tot ce-ai avut.
 PIONUL NEGRU : Dar eu am câștigat! Eu am câștigat, auziți?
 MIX : Săracul! A înnebunit!
 PIONUL NEGRU : Poți să zici și tu ce vrei, nu mai contează! Ies cu capul sus, demn, înnobilit de propriile mele fapte. N-am fost decât un simplu pion, manevrat de mai-marii lui. Nu mi-am ales eu destinul niciodată, m-au târât după cum bătea vântul, după cum voiau: ba Regele, ba Regina, ba Nebunul, ba Turnul. Până și Calul îmi dădea comenzi: ridicol, de la unul care nu făcea altceva decât să joace șotron. Ați văzut ce făcea: hop-țop! Și era și subversiv! Voi n-ați observat că întotdeauna sărea în braț de zvastică? Nu știai la ce să te aștepti din partea lui. Caii au fost întotdeauna amatori de lovituri de stat. Îi scapi din mână și te trezești cu ei pe cap. Da' nimeni, nici unul din voi nu poate fi decât ceea ce este. Numai noi, pionii, putem fi cai, nebuni, regine. Orice! Pionul! Trăiască pionul! Pionul tuturor posibilităților! Eu am câștigat! Pot fi orice! Quod erat demonstrandum.
 REGELE ALB : Numai rege nu.
 MIX : Îmi pare rău de tine, să știi. Ești cam nebun, îmi plac.
 Da' n-am ce-ți face. *(Îl pune delicat pe margine pe pionul foarte mândru, și trece la B8.)*
 REGELE ALB : Și-acuma, c-am rămas între noi, ce-ați zice să facem pace?
 REGELE NEGRU } (deodată): Bine, de acord!
 REGINA NEAGRĂ } Niciodată!
 MIX : Nu se poate! Aici pacea nu există! *(Întuner.)*
Metronomul se pornește din nou.

SCENA 2

Două spoturi de lumină pe Regele Negru și pe Regina neagră.

REGINA NEAGRĂ : Până acum ai jucat îngrozitor de prost.
 REGELE NEGRU : Cine, eu? Da' ce-ți închipui tu, că eu conduc jocul?
 REGINA NEAGRĂ : Nu-i vorba de *întregul* joc. Ci de jocul tău personal. De mutările tale.
 REGELE NEGRU : Fac și eu ce pot. Sunt... ceea ce sunt.
 REGINA NEAGRĂ : Da, nu ești bun de nimic. Ești un Pinocchio încoronat.
 REGELE NEGRU : Și încoronat!

REGINA NEAGRĂ : Ce-ți veni? Știi bine că nu te-am înșelat niciodată.
 REGELE NEGRU : Da' de unde! După cum te porți... am văzut eu că ai o slăbiciune pentru Nebuni. Până și pentru cei albi.
 REGINA NEAGRĂ : Dar ți-a folosit, nu? Fără mine erai mort de mult. Cine a schimbat totul? Cine a întors soarta în favoarea ta? Eu! Și în loc de recunoștință...
 REGELE NEGRU : Tot timpul vrei recunoștință. Lasă că mă descurcam eu și fără tine! Nu era nevoie să te bagi.
 REGINA NEAGRĂ : Ești un imbecil! Nu înțelegi nimic din jocul ăsta.
 REGELE NEGRU : Da, simt și eu uneori că mă depășește. M-am gândit de multe ori să mă retrag. Să mă apuc de grădinărit, de exemplu. Mi-ar plăcea mult să am o căsuță la țară și o grădină în care să cresc trandafiri roșii.
 REGINA NEAGRĂ : De ce neapărat roșii?
 REGELE NEGRU : Habar n-am! Poate fiindcă e culoarea ta preferată.
 REGINA NEAGRĂ : Știi bine că nu te poți retrage, ți-a spus-o și soldatul ăla. Nu poți fi decât ceea ce ești.
 REGELE NEGRU : Da, că a ieșit din joc Regină. Cum ajunge unu' Regină, cum crede că le știe pe toate. Ah, dac-aș avea un cal!
 REGINA NEAGRĂ : Ai fi în stare să dai o regină pentru un cal. Că nu-i prima oară că-ți dorești asta. De ce nu te-ai însurat cu un cal?
 REGELE NEGRU *(oftând)* : De prost!
 REGINA NEAGRĂ : Mult ți-a trebuit până s-o recunoști! Acuma, că tot ai spus-o, fii cuminte și lasă-mă pe mine să conduc. Nu mai muta de capul tău. Vrei să câștigi, dă-mi libertate totală! Și tot tu ai să fii cel care culege roadele.
 REGELE NEGRU : Nu risc! Fiecare pe răspunderea lui. Ce bine mi-ar fi fără tine! Nu faci altceva decât să mă încurci!
 REGINA NEAGRĂ : Mai bine te-ai gândi pe unde scoți cămașa. Gândește, nu sta! *(Întuner.)*
Metronomul se oprește.

SCENA 3

Spoturi de lumină pe Regele alb și pe Mix.

REGELE ALB : Mix, hai să inventăm ceva!
 MIX : Ce vrei să inventezi?
 REGELE ALB : Nu știu, ceva, o șmecherie.
 MIX : Nu ziceai tu că nu merge aici cu șmecherii? Că-i jocul cel mai cinstit din lume, că nu încap trădare? Că fair-play-ul...
 REGELE ALB : Am zis, am zis. Și am greșit! Ce, regii n-au voie să greșescă?
 MIX : Nu prea. Regii nu fac greșeli. Fac gafe. Și își pierd capul.
 REGELE ALB : Auzi, Mix, ce zici de niște parașutiști? I-am lua prin surprindere pe ăia doi.
 MIX : Nu-i posibil. Adu-ți aminte unde ești!

REGELE ALB : Orice gândești e posibil.
 MIX : Wittgenstein. Asta de la mine ai învățat-o. Dar nu tu gândești aici.
 REGELE ALB : Nu? Și eu care credeam... dar cine gândește?
 MIX : Habar n-am! Oricum, ești programat. Se știe dinainte dacă pierzi sau câștigi.
 REGELE ALB : Cine știe? Tu știi?
 MIX : Nu. Și eu sunt programat.
 REGELE ALB : Pentru rolul de nebun? Mix, dac-am schimba? Tu ești mai deștept, ai putea muta mai bine ca mine. Și eu te-aș asculta orbește.
 MIX : Ți-am mai zis: nu se poate. Și pe urmă, ar observa imediat.
 REGELE ALB : Numai capetele. Vrei?
 MIX : Îți repet: mă simt foarte bine nebun. Mi se potrivește ca o mânășă. Și mi-e și frică. N-am făcut asta în viața mea. S-ar putea să fie foarte riscant.
 REGELE ALB : Hai, Mix, nu fi antipatic! Ce-ai de pierdut? Cine nu și-a visat, măcar o dată-n viață, să fie rege?
 MIX : Da, da' cine nu și-a dorit măcar o dată-n viață să fie nebun?
 REGELE ALB : Hai să fentăm soarta! Hai s-o trișăm! Hai, Mix, nu se poate să nu-ți placă ideea asta. Îți poruncesc, ce naiba!
 MIX : Și dacă câștigăm, e cinstit?
 REGELE ALB : Orice e cinstit, dacă te-ajută să câștigi. Hai, Mix, n-o mai lungi!
 MIX : Bine, da' să știi că e definitiv!
 REGELE ALB : Bineînțeles! (*Îi ia capșonul.*) Nu ți-l mai dau înapoi.
 MIX (*luând coroana*) : Nici eu pe-al tău. De unde știi eu că n-am fost programat tocmai ca să fiu rege? (*Întuneric.*)

SCENA 4

REGE ALB (*Mix*) – D8; MIX (*REGE ALB*) – B6.
 (*Vor fi numiți ceea ce par.*) REGE NEGRU – F7,
 REGINA NEAGRĂ – D6.

REGINA NEAGRĂ : De data asta ați încurcat-o definitiv!
 REGELE NEGRU : Hai, mișcă, nu mai sta! Pierdem vremea!
 REGINA NEAGRĂ : Ați mutat amândoi ca niște cizme.
 REGELE NEGRU : De fapt, de la-nceput așa ați fost.
 MIX : Parcă nu de mult te văicăreai de mama focului!
 REGELE ALB : Acuma-ți dă mâna să faci pe grozavul. După ce te-a scos ea de la ananghie! (*Spre Mix.*) Vorba e, ce facem?
 MIX : Tu întrebi? Păi de ce ești ceea ce ești dacă nu ca să câștigi jocul? Mare scofală ai mai făcut! Și nici nu-i cinstit! Tu mai poți spera într-un pat, da' eu? Prost am fost.
 REGINA NEAGRĂ : Lasă vorbăria! Jocul ăsta e cinstit, totul se petrece la vedere.
 MIX : Habar n-ai!!!
 REGELE ALB : Te rog. Am avut o înțelegere, eu am respectat-o. Și tu ai vrut-o. Acum taci și rabdă!
 MIX : Înțelegerea era să câștigăm.
 REGELE ALB : Înțelegerea era să-ți scapi tu pielea.

MIX : Nu, eu am să dau totul pe față! Pielea mea e mai prețioasă decât orice înțelegere.
 REGELE ALB (*se mută repede la C8*) : Gata! Voi urmați. Repede! Scoate-l pe tușă!
 MIX : Nu! O clipă! La mijloc e o-nșelătorie. Eu sunt rege!
 REGELE NEGRU : Nu încerca să tergiversezi. Tertipurile nu-s permise. Ce rege?
 REGINA NEAGRĂ : Stai puțin, eu acționez aici! Deci eu pun întrebările. Explică-te!
 REGELE ALB : Nu vedeți că trage de timp?
 MIX : Păi, să vedeți, am făcut schimb de capete.
 REGINA NEAGRĂ : Ai vreo dovadă?
 MIX : Sângele meu albastru.
 REGELE ALB : Regele e ăla care poartă coroana. Ce dovadă mai bună vreți? Pe el!
 REGINA NEAGRĂ : Și dacă totuși e o șmecherie la mijloc? Jocul nu mai e valabil. Ce ne facem?
 REGELE NEGRU : Nu! Nu spune asta! Trebuie s-o luăm de la capăt? Tot pe ăsta?
 REGINA NEAGRĂ : Nu știu... nu s-a mai pomenit una ca asta. Cred că... sunt descalificați.
 MIX : Ce-nseamnă asta?
 REGELE ALB : E un fel de pedeapsă, nu? Știam eu...
 REGINA NEAGRĂ : Cred că... e ceva mai mult decât atât. Nu sunt sigură, dar... Voi nu simțiți nimic? (*Metronomul se pornește. Între timp fâșiile din care e formată tabla încep să miște, aranjându-se într-un covor alb-negru, în dungi. Piesele ies din pătrățelele lor, le cad coroanele.*)
 REGELE NEGRU : Se mișcă pământul!
 REGELE ALB (*lui Mix*) : Netrebnicule! Nu puteai să taci? Uite ce-ai făcut! (*Cad cu toții la pământ, dezechilibrați.*)
 MIX : Se schimbă lumea! Ce mai jucăm acum?
 REGINA NEAGRĂ : Și totul de la înșelătoriile voastre!
 MIX : Ajutor, ajutor, unde-i pătrățica mea?
 REGELE ALB : Nu asta ai vrut? De unde mai știu eu acum cine sunt ? Și pe ce culoare mă mișc?
 REGELE NEGRU : Și cu noi ce-o să se întâmple? Care-s regulile jocului ăstuia nou?
 REGINA NEAGRĂ : Cred că a sosit timpul să te apuci de grădinărit! (*Întuneric.*)

ACTUL II

Au dispărut manechinele, a dispărut tabla de șah. A rămas doar covorul în dungi albe și negre. În mijlocul lui, un trandafir mare, roșu. Rolurile s-au redistribuit astfel: REGELE NEGRU – GRĂDINARUL; REGINA NEAGRĂ – REGHINA, soția lui; MIX – PICTORUL CARE PICTEAZĂ TRANDAFIRUL; MAX – fratele lui MIX. AJUTOR DE MISIT: REGELE ALB – MISITUL DE TABLOURI; PIONUL – MIRA, fiica GRĂDINARULUI și a REGHINEI; CALUL – POLIȚISTUL.

SCENA 1

Mix, la șevalet, pictează Trandafirul. Grădinarul stă întins, sprijinit într-un cot și privește Trandafirul. Zâmbește duios și meditativ. Intră Reghina.

REGHINA : Mult ai să mai stai cu ochii la floarea asta? N-ai mai udat de trei zile varza - și straturile de ceapă au început deja să se ofilească. Ardeii s-au uscat aproape de tot, iar anghinarea... ce să mai vorbim.

GRĂDINARUL : E-așa de frumoasă, Reghina! E-așa de frumoasă!

MIX : Udă-le tu, doar nu-i mare lucru!

REGHINA : Se vede că nu te pricepi! E de lucru pentru doi... poate chiar pentru trei. Ce zici?

MIX : Nici să nu te gândești! Eu trebuie să-mi termin tabloul. Vine misitul după el. Deja am luat jumătate din bani.

REGHINA : Îl termini mâine!

MIX : Nu se poate! Mâine o să arate altfel. Astăzi e cu adevărat frumoasă.

REGHINA : Aproape că sunt geloasă pe ea. Dar cum aș putea? Eu am udat-o, am plivit-o, am îngrijit-o.

GRĂDINARUL : Cum, tu? E a mea, eu am făcut-o! Eu am adus sămânța, am crescut trandafirii, eu i-am altoit, eu am descoperit secretul, după ani de muncă. Visul meu de-o viață: tulpină și floare! Atât, esențialul. Fără frunze, fără spini.

MIX : E cam neverosimilă floarea asta a ta! Poate de-aia e așa frumoasă.

REGHINA : Și eu? Eu n-am făcut nimic? Eu nu-s bună de nimic? Nici o recunoștință?

GRĂDINARUL : Recunoștință! Mereu vrei recunoștință. Mă descurcam foarte bine și fără tine.

REGHINA : Așa spui totdeauna! Până-ntr-o zi am să te părăsesc. Să vedem dacă o să mai crească o singură floare în grădina asta, fără mine.

GRĂDINARUL : Ai dreptate, Reghina. Ai dreptate. Nu te supăra, dar e așa de nouă! Și sunt așa de fericit...

REGHINA : Împarte și cu mine fericirea asta! Știi bine de ce ai ținut atât de mult să crezi un trandafir roșu.

GRĂDINARUL : Da, Reghina, așa e, e culoarea ta preferată. *(Pendula bate sfertul.)*

REGHINA : N-ai senzația că am mai spus o dată vorbele astea? Au aerul că ar mai fi fost rostite o dată, că ele ne-au găsit pe noi, și nu invers.

GRĂDINARUL : Poate. Cuvintele sunt limitate ca număr. S-or mai fi combinat vreodată la fel.

REGHINA : Nu, nu. Parcă am mai trăit o dată asta.

GRĂDINARUL : Nu cred. O asemenea floare nu se naște decât o singură dată pe lume.

MIX : Și după ce-o să moară? Nu mai ai alta? N-o să mai faci încă una?

GRĂDINARUL : Ei, nu mai pot! Sunt lucruri care nu-ți ies de două ori. Și poate-i mai bine așa.

MIX : Atunci cu-atât mai mult trebuie să-mi termin azi tabloul.

Nici tablouri ca ăsta n-or să mai fie două-n lume!

REGHINA : Mare lucru! Ea e de o mie de ori mai frumoasă.

MIX : S-o crezi tu! Tabloul meu e de o sută de mii de ori mai frumos.

GRĂDINARUL : Să nu spui asta! Asta să n-o mai spui niciodată! Auzi? Niciodată!

REGHINA : După ce că te-am îngăduit în preajma noastră, că te lăsăm s-o pictezi...

MIX : Cum adică? Măcar de dragul lui Max! Că ne cunoaștem de când eram un pic mai mici decât e Mira acum. Chiar, unde-i Mira?

REGHINA : La o prietenă. Trebuie să se-ntoarcă, aproape s-a-nserat.

GRĂDINARUL : Apare curând și Max. Cu trenul de seară. Mă bucur că s-a hotărît în sfârșit să vină să vadă floarea.

MIX : Nu sunt sigur că vine pentru floarea asta.

GRĂDINARUL *(râde)* : Nici eu. Dar Mira e încă un copil.

REGHINA : Ce-s prostiile astea? Max vine pentru că l-am rugat eu. De fiecare dată a venit pentru că l-am chemat eu. Știi și voi cât e el de ocupat: tablouri, galerii, bani. El și cu misitul lui! Măcar o duce bine. E mâna lui dreaptă. Se pricepe la artă, nu?

GRĂDINARUL : Ca geambașul la cai. Dar nu știe călări.

REGHINA : Lasă invidiile, respectă și tu o dată munca altuia! Oricum, eu l-am chemat. Și de asta vine.

MIX : Sigur, Reghina, ai dreptate. Deși, cu frățiorul ăsta mai mic al meu, nu se știe niciodată.

(Pendula bate jumătate.)

SCENA 2

Intră Mira, o fată băiețoasă, aproape hermafrodit.

MIRA : Salut! Tot nu v-ați săturat de ea?

GRĂDINARUL : Niciodată! E...

MIRA *(râde)* :... așa de frumoasă. Știu! Dar am impresia că ai cam început să neglijezi celelalte flori. Ca să nu mai vorbesc de grădina cu legume. Tare mi-ar plăcea și mie, măcar o dată să mă lăsați să lucrez, măcar cu zarzavaturile!

REGHINA : Tu n-ai ce căuta în grădină! Alta-i lumea ta! Trebuie să înveți, să-ți faci o carieră, nu să-ți pierzi viața ca mine, între morcovi și petunii!

GRĂDINARUL : Reghina, nu ești fericită aici?

REGHINA : Ba da. Dar pentru că vreau mult mai mult.

GRĂDINARUL : Ce poate fi mai frumos decât...

REGHINA : Am mai discutat asta de o sută de ori. Te rog!...

GRĂDINARUL : Bine, bine. Numai tu să fii mulțumită.

MIX : Lăsați-mă să-mi termin tabloul! Imediat se întuneacă și misitul vine cu trenul de seară, ca și Max.

MIRA : Vine Max? Ce bine!

REGHINA : Nici un bine, domnișoară! Ia du-te tu și vezi-ți de ale tale!

MIRA : Mă duc, mă duc! (*Lui Mix.*) Pot s-arunc și eu o privire?

MIX : Încă nu! E aproape gata, ai să-l vezi în curând. Trebuie neapărat să termin tabloul azi.

MIRA : De ce ești așa zorit?

MIX : Vine misitul, n-ai auzit? Și, oricum, mâine nu mai e același lucru.

MIRA : Ce dacă vine? Putem să-l găzduim noi o noapte-două, dacă nu termini. Ce, Max nu stă zile-n șir când vine? Avem paturi destule, nu, mamă?

REGHINA : Da, sigur. Lasă, Mira, le rezolv eu pe astea! Sunt treburile casei, mă ocup eu de ele. Nu vă faceți griji, da? Du-te acum!

MIX : Vă rog să vă duceți cu toții! Mai am doar o oră de lumină. Trebuie să termin tabloul azi!

REGHINA : Mergem! Hai, Mira! (*Către Grădinar.*) Vii?

GRĂDINARUL (*lui Mix*) : Eu pot să mai rămân? Nu te deranjez, ca și până acum.

MIX : Tu, da. Vă rog... Timpul e prețios. Am pierdut deja mai bine de o jumătate de oră. Vă rog...

REGHINA : Bine, mergem!

MIRA : Ne vedem la cină! (*Ies amândouă.*)

SCENA 3

Pendula bate ora 6⁰⁰. Pendula bate sfertul. Mix și Grădinarul.

MIX : N-am să reușesc niciodată! N-am pic de talent! N-am pic de har. De ce m-oi fi apucat oare de meseria asta?

GRĂDINARUL : Mix, ești un pictor cunoscut! Și apreciat, și se cumpără tablourile, misitul ăsta vine toțmai din Italia după tabloul tău. Lasă rupturile metafizice și termină-!

MIX : E gata, știi? E gata de azi dimineață. Dar îi lipsește ceva. N-are strălucire, n-are mister, n-are... tușa maestrului. E un tablou bun, firește, dar e plat, e banal, e ordinar. E doar un trandafir și nimic mai mult, nu se vede în el ce *inseamnă* un trandafir, de unde vine, de ce crește, unde merge, de ce există! Nu se vede decât ce se vede. Nevăzutul de dincolo de văzut rămâne ascuns, intangibil. Nici o breșă, nimic din ce nu vezi cu ochii. Mă las de meserie, mă fac misit! Măcar o să am bani! (*Intră Misitul. Pendula nu bate.*)

MISITUL : Ce spuneai de bani?

MIX : Ai venit deja?

GRĂDINARUL : Bună seara!

MISITUL : Bună seara, tuturor!

GRĂDINARUL : Cu trenul?

MISITUL : Da, uite-acum am sosit!

GRĂDINARUL : Fără bagaje? Nici chiar o valijoaară de mână? Sper că rămâi cu noi în noaptea asta!

MISITUL : Da, bineînțeles! Bagajele le-a dus Max în casă. Vine și el imediat în grădină.

MIX : Și tu, n-ai mai avut răbdare să saluți gazdele! Te-ai și repezit să-ți vezi marfa. Ei bine, nu-i gata! Trebuie să mai aștepți.

MISITUL : Cât să mai aștept? Știi bine că pe mine așteptarea asta mă costă.

MIX : Nu mă interesează. Nu-i gata!

MISITUL : Ai avut destul timp. Să văd!

MIX : Nu încă!

MISITUL : Ba da, ba da! L-am plătit, ce naiba! (*Trece în spatele șevaletului și se uită.*) E gata, ce tot vorbești? E terminat.

MIX : Pentru ochii tăi orbi, o fi! Îți spun că nu e gata încă. Dar va fi.

MISITUL : Când?

MIX : AZI! Și pleacă acuma, lasă-mă să lucrez! E timpul tău, nu? Sunt banii tăi, nu? Du-te, despachetează-ți bagajele!

MISITUL : Am plecat! Dar mă întorc! Mă întorc, auzi? (*Iese.*)

MIX (*către Grădinar*) : Da, aud! Du-te și tu acum, te rog.

GRĂDINARUL : Nu mă pot despărți de ea. Nu mă mai satur s-o privesc.

MIX : Du-te, te rog, du-te! Ai să te-ntorci când tabloul va fi gata și floarea va fi pentru totdeauna a ta.

GRĂDINARUL : Mai lasă-mă puțin!

MIX : De ce nu-nțelegi? De ce nu-nțelege nimeni? Vreau să fiu singur cu ea.

GRĂDINARUL (*cu regret*) : Bine, mă duc. Dar nu mult. Te rog, Mix, cu milă! Nu mult. (*Iese.*)

SCENA 4

S-a întunecat. Amurg. Mix nu mai pictează, privește doar floarea, ascuns în spatele șevaletului. Intră Max și Mira.

MAX : Vrei? Nu mai sta pe gânduri, *acum* e momentul. Lasă tot și vino!

MIRA : Nu știu... aș vrea, sigur c-aș vrea! M-am săturat de casa asta, de grădina asta în care nu mă lasă nimeni să pun mâna pe nimic. Mă țin închisă și mă păzesc ca pe-o ciumată. Vreau să ies, să fiu liberă, să văd lumea! Cu orice preț! Și de-ar fi să mor mâine, o clipă măcar să știu ce e viața!

MAX : Vii, atunci? Putem pleca în noaptea asta, avem un tren peste câteva ore. Nu-i nevoie să știe nimeni, le scrii o scrisoare și le explici totul. Vii? (*Intră Reghina.*)

REGHINA : Ce faceți aici? Max, ce pui la cale?

MIRA : Iar trebuie să-ți dau ție socoteală pentru orice mișcare? De ce nu te duci să pregătești cina, suntem destui la masă!

REGHINA : N-am vorbit cu tine! Max, s-o lași în pace!

MAX : E destul de mare ca să hotărască singură dacă vrea sau nu să fie lăsată în pace.

MIRA : Și am hotărât. Plec cu el!

REGHINA (*incet*): Poftim? Unde pleci cu el? Cum adică pleci cu el? Crezi că-i chiar așa simplu? Te crezi de capul tău? Max, ce-nseamnă asta?

MIRA: Ce-ai auzit! Plecăm cu trenul următor. Încă din noaptea asta.*

REGHINA: Asta nu se poate. N-am să permit așa ceva. Max, e-adevărat?

MAX: După cum ai auzit.

REGHINA: Și cu mine? Cu mine ce-o să se-ntâmples? Crezi că mă lași așa, crezi că poți să mă abandonezi pur și simplu după atâta vreme? Ai uitat promisiunile pe care mi le făceai? Ai uitat ce-mi spuneai? Că o să mă scoți de-aici, că o să-mi arăți lumea? De când eram copii îmi promiți asta! Ai uitat?

MIRA: Mie, mie mi-a promis! Pe mine mă ia cu el! Tu rămâi la ceapa și la ardeii tăi! *Eu* mă duc cu el! Nu tu, auzi, nu tu!

MAX: Gata, potoliți-vă! Vă iau pe amândouă. (*Râde.*)

MIRA (*izbucnește în plâns*): Nu pe ea! Pe ea nu! Să stea aici! Să plivească buruienile! De asta-i bună!

REGHINA: Max, nu te juca cu mine! Sunt mai periculoasă decât crezi. Tot timpul ăsta în care m-am ofilit printre zarzavaturi nu înseamnă mare lucru! Pot lovi la fel de tare ca acum 20 de ani! Nu mă pune la încercare!

MAX: Ți-am spus doar, vino și tu! Bărbatu-tău e foarte fericit cu florile lui, n-o să-ți simtă lipsa cel puțin zece ani de-acum încolo!

REGHINA: Îți bați joc de mine? De viața mea, de speranțele mele, știi tu oare că n-am trăit decât ca să plec cu tine, că de fiecare dată când plecai singur, fără să spui vorbele alea pe care le așteptam, se rupea inima-n mine? Cu fiecare plecare a ta, se rupea câte o bucată din inima mea. Și între plecările și sosirile tale, nu trăiam decât cu gândul că, poate data viitoare, te voi însoți. Că poate-ai să-mi spui: „Vino, Reghina!” Până mi s-au terminat lacrimile, până mi s-a-mbucătățit inima. Teme-te, Max, nu mai am inimă! Drumurile tale sunt presărate cu bucăți rupte din ea. Ce ai tu în față acum e o femeie fără inimă, capabilă de orice. (*Scoate de sub rochie un pistol*). Chiar și de crimă.

MIRA: Nu, mamă, nu! Ajutor! Tată, tată... (*Iese fugind.*)

MAX: Reghina, nu fă prostii! Asta-i viața. Trebuie s-o iei așa cum e.

REGHINA: Viața ta, poate! Dar de ce mi-ai încântărat-o pe-a mea cu speranțe goale? De ce? A sosit timpul, Max. A sosit clipa eliberării. Pentru amândoi.

MAX: Nu, nu, să-ți explic... am greșit... Nuuuuu! (*Reghina trage. Max se prăbușește. Intră Grădinarul, urmat de Mira.*)

GRĂDINARUL (*aplecându-se deasupra lui Max*): Reghina, ce-ai făcut?

MIRA (*același joc*): Max! Max, n-ai murit! Așa că n-ai murit? Spune ceva! Max!

REGHINA: Am făcut ce trebuia să fac. Am ucis. Și m-am eliberat. (*Către Grădinar.*) Prostule, ți-am salvat fata! Nu se joacă nimeni cu lucrurile astea!

GRĂDINARUL: Mira e în stare să-și poarte singură de grijă! Crezi c-am fost orb, toți anii ăștia? Chiar crezi că n-am văzut nimic?

REGHINA: Și-atunci... de ce....

GRĂDINARUL: Ca să fii tu mulțumită, Reghina. Ca să nu se ofilească florile din grădină.

REGHINA: Florile-astea s-au hrănit cu speranțele mele, cu viața mea! Mi-au devorat sufletul, mi-au ofilit trupul... Dar s-a sfârșit.

MIRA: Să nu crezi asta! Și eu m-am eliberat! Tot plec. Acum, și pentru totdeauna. Mi-a ajuns... Vă las cu crimele voastre. Sunt liberă, în sfârșit! În sfârșit, liberă! (*Iese.*)

SCENA 5

Reghina, Grădinarul.

GRĂDINARUL: Să-l îngropăm! Repede!

REGHINA: Unde să-l îngropăm?

GRĂDINARUL: În grădină! Aici! Să i se piardă urma. O să spunem că a plecat cu trenul de noapte. Că nu știm nimic.

REGHINA: Adu o cazma! Nu, două cazmale! Nu, mai bine vin cu tine! (*Ies amândoi.*)

SCENA 6

Mix și cadavrul lui Max. Mix se ridică din spatele sevaletului. E semiîntuneric. Își ia pensula și începe febril să picteze.

MIX: Ai fost întotdeauna un afemeiat, frățioare! Până ți s-a-nfundat. Nimic nu e întâmplător, frățioare! Nimic în lumea asta nu e întâmplare. Așteptam ceva, trebuia să termin tabloul. Și iată, acel ceva a venit, frățioare! Nu ți-am făcut niciodată portretul. Dar acum stai acolo, culcat, la picioarele Florii și ești la fel de mort pe cât ai fost până acum. Nimic nu-i pierdut! Te aduc eu la viață, viață adevărată, aici, pe pânză! Tușa maestrului, da! Asta era ceea ce lipsea pentru ca perfecțiunea să fie atinsă. Lasă, frățioare, n-ai murit degeaba! Puțini au norocul ăsta! Ceea ce trebuia să se întâmple s-a întâmplat! (*Intră Polițistul. Pendula bate miezul nopții.*)

POLIȚISTUL: Cine-a tras? (*Vede cadavrul.*) O crimă! La Grădinar, chiar aici! Tu, zugravule, tu l-ai omorât?

MIX: Ce cauți aici? Intri în grădina omului ca la tine acasă? Și-i mai și deranjezi oaspeții!

POLIȚISTUL: Auzi colo! Tu nu vezi că aici s-a petrecut o crimă? Cine l-a omorât? Tu?

MIX: N-ai putea să taci o clipă, te rog? M-ai întrerupt și vezi doar că trebuie să termin tabloul!

POLIȚISTUL: Pictezi pe întuneric? Asta-i o glumă destul de bună, dar nu destul de bună. Ce faci aici?

MIX: Pictez, nu vezi? Numai proștii cred că e nevoie de lumină ca să pictezi! Sau de ochi buni ca să nimeresti ținta când tragi cu arcul!

POLIȚISTUL: Hai, hai, lasă pâlăvrăgeala! Unde-s Grădinarul și nevastă-sa? (*Intră Grădinarul și Reghina, cu cazmale.*)

REGHINA : Aici suntem! Ați și apărut, ca niște hiene! Dar n-o să-ți meargă așa ușor! Va trebui să te străduiești nițel ca să mă iei de-aici!

POLIȚISTUL : Deci tu l-ai omorât! Bun! Cazul e-aproape încheiat. Ești arestată!

GRĂDINARUL : Stai, băiatule, că mai sunt și eu pe-aici! E nevasta mea, ai uitat?

POLIȚISTUL : Aha, deci amândoi l-ați omorât! (*Se apropie de cadavru, dă să-l atingă.*) Bietul om!

MIX (*pictând febril*) : Nu-l atinge! Nu pune mâna!

REGHINA : Ce facem?

GRĂDINARUL : N-avem de ales! (*Îl pâlăște cu cazmaua pe Polițist, care cade lângă Max.*) Gata, s-a dus și asta!

REGHINA : Și Mix? Trebuie să fi văzut tot!

GRĂDINARUL : Deocamdată, pe Mix îl lăsăm în pace. E inofensiv, e un pic nebun! Nu vezi că nu-l interesează decât tabloul lui? (*Către Mix.*) L-ai terminat, Mix?

MIX (*cu o tușă finală*) : Da. Acuma da. Era să mi-l stricați cu Polițistul ăla. Dar e gata. Vreți să-l priviți?

REGHINA : E întuneric.

MIX : Da, da. Pentru voi e întuneric. Mai bine să așteptăm dimineața. Și eu sunt obosit. Mă duc în casă, bine?

GRĂDINARUL : Bine, Mix, du-te!

MIX : Și voi? Nu veniți? A, îi îngropați pe ăștia. Bine, bine! Vă aștept în casă! Mi-e o foame îngrozitoare! Dar cred că va dura, nu? S-ar putea să adorm înainte să veniți voi. În cazul ăsta, noapte bună! (*Iese.*)

REGHINA : Noapte bună! (*Către Grădinar.*) Ce stai? Pune mâna și sapă groapa. Uite-aici!

GRĂDINARUL : Nu, ceva mai încolo, te rog! Te rog! Să nu atingem rădăcinile Florii! (*Întuneric.*)

SCENA 7

Pendula bate ora 5.00 dimineața. Mix și Misitul admiră tabloul.

MISITUL : Da, e o capodoperă. Ai avut dreptate, ieri nu era terminat. Dar cum de ți-a venit ideea?

MIX : Ce idee?

MISITUL : Cu mortul ăsta lângă floare.

MIX : A, asta? Nu știi, e chestie de inspirație.

MISITUL : Aduce un pic cu Max. A propos, unde-i Max?

MIX : Habar n-am! O fi plecat. Parcă... stai puțin! Nu-mi aduc aminte prea bine, dar parcă voia să plece cu trenul de noapte.

MISITUL : Așa, pur și simplu? Dar, mă rog, n-ar fi prima oară. E un tip ciudat! Bine c-ai terminat tabloul. Mortul ăsta e o idee genială!

MIX : Știu! Nu-i nevoie să-mi spui. Eu cu geniul, tu cu banii.

MISITUL (*râde*) : Că doar n-ai vrea să fie invers!

MIX : Ba, uneori, da. Cine nu-și dorește să aibă bani?

MISITUL : Dar cine nu și-a dorit vreodată să aibă geniu? (*Intră Reghina și Grădinarul.*)

REGHINA : Bună dimineața!

MIX : Bună! Aseară am adormit înainte de a veni voi. Cred că nu v-ați supărat, nu?

GRĂDINARUL : Nu, nici vorbă!

REGHINA : Putem vedea și noi tabloul, Mix?

MISITUL : Da, sigur! Numai că de-acum e tabloul meu! (*Reghina și Grădinarul se uită la pânză. Stupoare.*)

REGHINA : Ce-i... aici?

GRĂDINARUL : Tabloul ăsta... Ce-i asta?

MIX : Floarea. N-o mai recunoașteți?

GRĂDINARUL : Pânza asta nu părește această grădină!

REGHINA : Așa e!

MISITUL : Cum adică? E tabloul meu, eu l-am plătit! Îmi aparține!

MIX : Eu l-am pictat! Nu e al vostru!

REGHINA : Ceea ce ai pictat tu e al nostru. Și asta înseamnă că și tabloul ne aparține!

MISITUL : Prostii! Tabloul trebuie expus, trebuie văzut! Și presimt că o să mă facă miliardar.

REGHINA : Niciodată!

GRĂDINARUL : Tabloul nu iese de-aici! Să fie clar!

MISITUL : Ați înnebunit! Hai, Mix, ia-ți șevaletul și uneltele, să plecăm! Nu mai avem de ce sta. Pânza o iau eu!

REGHINA (*scoate pistolul*) : Nu pleacă nimeni! Mai sunt cadavre în grădina asta, încă două n-au la ce să mai strice. Se îngrașă pământul, cresc florile.

MISITUL : Ce înseamnă asta? Mix, tu înțelegi ceva?

MIX : Da. Acuma îmi aduc aminte. Cred că au dreptate. Acum mi-aduc aminte bine. Nu putem ieși de-aici. Înseamnă condamnarea lor.

MISITUL : Nu înțeleg.

MIX : Mortul ăla din tablou... e Max.

MISITUL : Păi spuneai că a plecat cu trenul de noapte...

MIX : Da, dar mi-am adus aminte acum. L-au omorât. Și pe Polițist.

MISITUL : Ce polițist?

MIX : ăla care m-a deranjat pe mine... nu contează!

REGHINA : Da! Ți-ai adus aminte! (*Către Grădinar.*) Vezi, vezi că am avut dreptate? Nu-i putem lăsa să plece!

MISITUL : Ba pe mine, da! Eu nu știu nimic! N-am văzut nimic! (*La tabloul.*) Nu vreau decât tabloul! O să fiu mut ca pământul. Nici nu vă cunosc.

GRĂDINARUL : Nu se poate! Aici rămâneți amândoi! (*Reghina îi smulge tabloul, i-l dă Grădinarului.*)

REGHINA : Și ăsta!

MIX : Lasă tabloul! Nu, tabloul nu!

GRĂDINARUL : În primul rând tabloul!

MIX : Lasă-mi tabloul! Tu ai Floarea, trebuie să pricepi! Lasă-mi Tabloul!

GRĂDINARUL : Tabloul va muri! (*Scoate o foarfecă de grădinar și vrea să-l taie. Reghina îi ține la respect pe cei doi cu pistolul.*)

MIX } (deodată): NU!

MISITUL }

(*Grădinarul bagă foarfeca în tablou. Fâșiile de covor alb-negre încep să se miște. Floarea se scufundă încet.*)

REGHINA : Ce se-ntâmplă? Se cutremură pământul!

GRĂDINARUL : Floarea! Floarea mea!

REGHINA (*scapă pistolul*) : Ce-i asta?

MIX: Tabloul! Tabloul meu!

MISITUL: E al meu!

(*Grădinarul scapă tabloul. Totul se mișcă.*)

MIX
MISITUL } (*încăierându-se pe tablou*) : E al meu! E al meu!

GRĂDINARUL : Floarea! Floarea mea!

Întuneric.

EPILOG

Scena în dezordine, ca după un dezastru. Bucăți din covor sunt în tablă de șah, unele alb-negru, altele monocrome. Cele 7 personaje, toate în scenă, în poziții dezarticulate. Le-au mai avut în timpul jocului, în anumite momente. Toți vor rosti replicile fără să se miște.

GRĂDINARUL : Care-i regula jocului?

MIRA : Nu se mai știe. Cineva a stricat jocul.

MAX : Și regula a fost ascunsă.

CALUL : Faceți ceva! Vorbiți prea mult!

REGHINA : Ce să faci? Va trebui să inventăm ceva nou!

MISITUL : Am eu o idee!

MIX : Nu tu conduci jocul ăsta!

MISITUL : Nu? Și eu care credeam... Dar cine?

MAX : Cine poate ști?

MIX : Suntem programați.

GRĂDINARUL : Mie nu-mi place să fiu programat așa. M-am săturat să tot joc în tandem cu asta!

MIRA : Ce se ascunde în spatele jocului?

REGHINA : Gândiți! Nu stați degeaba!

MAX : Femeile! De parcă gânditul ar rezolva ceva!

GRĂDINARUL : Cât trebuie să mai stăm așa?

MIX : Până la sfârșit.

CALUL : Faceți ceva! Mișcați-vă! Vorbiți prea mult! (*Se aude un metronom.*) Mai aveți câteva minute!

REGHINA : Cine mută?

MISITUL : Am pierdut șirul!

REGHINA : Să spună cineva! Cine mută? Repede! Repede! N-auziți? (*Bătăile metronomului se accelerează.*)

MAX : Mutați odată! Cineva, oricine, faceți ceva! (*Metronomul din ce în ce mai repede. Heblu. În întuneric.*)

MISITUL : Despre ceea ce nu se poate vorbi trebuie să se tacă.

MIX : Wittgenstein. Asta de la mine ai învățat-o.

Metronomul se oprește brusc.

SFÂRȘIT

